

остроумия! /с повишен тон./ Глафира е разстроена
в къщи и плаче!

ПЕТРИНСКИ - Когато жената почне да плаче и те кара да извър-
шиш нещо, прави тъкмо обратното! Инак ще се качи
на главата ти.

ВЕЛИЗАР /високо и гневно/. - Аз уважавам жена си и никому
няма да позволя да я оскърбява.

МАРИЯ /високо и развълнувано/. - Браво!

/Пауза, през която всички се обръщат към Мария./

ПЕТРИНСКИ /сухо към Мария/. - Иди в стаята си!

МАРИЯ /гвено/. - Няма!

ПЕТРИНСКИ /с повишен тон/. - Веднага!

/МАРИЯ се обръща оскърбено и излиза бързо./

АНА /към Петрински/. - Андрей! Това е възмутително.
Как можеш да се отнасяш така с нея? /Прегръща
Мария и излиза с нея./

ВЕЛИЗАР /презрително/. - Добре си я дресирал.

ПЕТРИНСКИ - Едни намират за необходимо да дресират жените си,
а други - да носят рога! Кой както я нареди! Пре-
ходен период!

ВЕЛИЗАР /гневно/. - Не принижявай новото време до нивото
на своя буржоазен морал!

ПЕТРИНСКИ - Стига, бе! Проглушийте света, че съм буржоа! А
когато Ана и Теодоси се криеха у мене, рисувах
кожата си колкото вас и ме считахте за безпартиен
комунист.